

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/146/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512207316
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8512207316.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa: GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 838 825, zast. HMG & PARTNERS, s.r.o., Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava, IČO: 35 885 459, proti odporcom: 1/ N. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX, odporcovi v 1. rade sa zásielky doručujú ukladaním do súdneho spisu, 2/ Y. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXX/XX, XXX XX I. - G., 3/ K. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XX, XXX XX N. Y., t. č. bytom u V. S., M. R. I. 1, XXX XX N. Y., o zaplatenie 7.451,28 eura s príslušenstvom o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 6C/369/2012-103 zo dňa 27.09.2013 jednohlasne takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu 1. stupňa v jeho napadnutej časti. t. j. okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu 1. stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporcov v 1., 2. a 3. rade zaplatiť navrhovateľovi sumu 6.786,57 eura spolu s 9,8 % úrokom z omeškania zo sumy 5.416,23 eura od 22.12.2010 do zaplatenia a nahradiť trovy konania spočívajúce v časti zaplateného súdneho poplatku vo výške 322,- eur a trov právneho zastúpenia vo výške 587,92 eura, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 261 ods. 6 písm. d); 303; 304 ods. 2; 306 ods. 1; 311 ods. 1; 369 ods. 1; 497; 502 ods. 1; 503 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka.

Konštatoval, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že právny predchodca navrhovateľa s odporcami v 1. a 2. rade uzatvoril zmluvu o splátkovom úvere. Odporca v 3. rade uzatvoril dohodu o ručení predmetného úveru.

Odporcovia v 1. a 2. rade nesplatili poskytnutý úver ani do dňa dohodnutej konečnej splatnosti, t.j. do 20.11.2009. Následne právny predchodca navrhovateľa a navrhovateľ uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010. Ku dňu splatnosti úveru, t.j. k 20.11.2009 istina predstavovala sumu 5.432,83 eura.

Súd prvého stupňa považoval nárok navrhovateľa za dôvodný len čiastočne.

Navrhovateľovi nepriznal uplatnený úrok vo výške 9,8 % ročne z istiny 5.432,83 eura od 22.12.2010 do zaplatenia a z dôvodu, že v zmysle ust. § 502 a § 503 Obchodného zákonníka je dlžník povinný na základe zmluvy o úvere platiť úroky v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov až do doby určenej zmluvou ako lehota splatnosti úveru (rozsudok NS SR R59/1998, z ktorého vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu. Následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania).

Z uplatnenej sumy 7.451,28 eura nepriznal navrhovateľovi sumu 648,11 eura, t.j. sumu, ktorá predstavuje úroky od 21.11.2009 do 21.12.2010 z dôvodu uvedeného vyššie, nakoľko ide o úroky vyčíslené po konečnej splatnosti úveru do okamihu postúpenia, na ktoré navrhovateľ nemá nárok.

Ďalej nepriznal navrhovateľovi poplatky vo výške 16,60 eura konštatujúc, že nemal v konaní preukázanú oprávnenosť požadovaných poplatkov a navrhovateľ nepredložil jedinú upomienku s dokladom o jej doručovaní a doručení.

Súd prvého stupňa vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy vyhodnotil ako neprijateľné účtovanie poplatkov za upomienky vo výške podľa rozhodnutia právneho predchodcu navrhovateľa v zmysle sadzobníka jeho poplatkov.

Podľa prvostupňového súdu odôvodnené poplatky za upomienky môžu zodpovedať maximálnej výške preukázateľných nákladov právneho predchodcu navrhovateľa s ich vyhotovením a doručovaním.

Preto žalobu v tejto časti zamietol.

Navrhovateľovi priznal istinu 6.786,57 eura (7.451,28 - 648,11 - 16,60) a úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5.416,23 eura (5.432,83 - 16,60).

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa ustanovenia § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

Konštatoval, že navrhovateľ mal úspech v pomerne nepatrnej časti, preto mu priznal náhradu trov konania. Tieto spočívajú v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 322,- eur a trovách právneho zastúpenia vo výške 587,92 eura v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. za dva úkony právnej pomoci á 237,34 eura (prevzatie a príprava právneho zastúpenia a písomné podanie návrhu na začatie konania), 2 x režijný paušál á 7,53 eura, to všetko navýšené o 20 % DPH.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ.

V odvolaní namietal, že súdny poplatok v danej veci predstavoval sumu vo výške 447,- eur. Vzhľadom k tomu, že súd v zmysle odôvodnenia rozsudku mal v úmysle priznať navrhovateľovi náhradu trov konania v plnej výške, zrejme len nedopatrením zo strany súdu je vo výroku priznaná náhrada súdneho poplatku len vo výške 322,- eur, namiesto skutočnej výšky zaplateného súdneho poplatku.

Odvolanie navrhovateľa smerovalo aj proti I. výroku rozsudku.

Vo vzťahu k tomuto výroku namietal, že súd zaviazal na plnenie odporcov v 1., 2. a 3. rade, avšak vo výroku neurčil, akým vzájomným spôsobom majú tento záväzok odporcovia plniť, t. j. či majú plniť rukou spoločnou a nerozdielnou, v podieloch a pod. Navrhovateľ v návrhu na začatie konania navrhol, aby súd zaviazal odporcov v 1., 2. a 3. rade zaplatiť navrhovateľovi dlžnú sumu tak, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť ostatných odporcov. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, že by tento navrhovateľom určený spôsob plnenia odporcov súd nejakým spôsobom spochybňoval, resp. považoval za nesprávny. Podľa obsahu odôvodnenia rozsudku súd nemal v úmysle odchyliť sa od návrhu navrhovateľa, čo do určenia, akým vzájomným spôsobom majú odporcovia 1. - 3. navrhovateľovi plniť dlžnú sumu. Takáto zmena spôsobu plnenia vo výroku súdu nie je v rozsudku žiadnym spôsobom odôvodnená a v tejto časti je rozsudok nepreskúmateľný. Súď zrejme len nedopatrením opomenul uviesť v I. výroku formuláciu: „ s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť ostatných odporcov.“

Na základe uvedeného navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd zmenil výrok I. rozsudku tak, že zaviazá odporcov v 1., 2. a 3. rade zaplatiť navrhovateľovi sumu 6.786,57 eura spolu s 9,80 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 5.416,23 eura od 22.12.2010 do zaplatenia a nahradiť trovy konania spočívajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 447,- eur a trov právneho zastúpenia vo výške 587,92 eura, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť ostatných odporcov.

Navrhovateľ si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania celkom vo výške 294,46 eura a náhradu súdneho poplatku za odvolanie.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 214 O.s.p. a zistil, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania nebol výrok o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, preto sa rozsudok v tejto časti stal právoplatným (§ 206 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa ustanovenia § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Odvolací súd po preskúmaní spisu zistil, že odvolacia námietka navrhovateľa vo vzťahu k priznaným trovám konania v časti súdneho poplatku je dôvodná.

Súd prvého stupňa pre rozhodnutie o trovách konania aplikoval ustanovenie § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, pričom konštatoval, že navrhovateľ mal v konaní iba nepatrný neúspech, preto mu priznal náhradu trov konania.

Zo spisu vyplýva, že navrhovateľ zaplatil súdny poplatok za návrh na začatie konania vo výške 447,- eur, avšak súd prvého stupňa mu napriek konštatovaniu, že mu priznal náhradu trov konania, tieto priznal len vo výške 322,- eur.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa je preto v tejto časti v rozpore s konštatovaním o priznaní trov konania v plnej výške.

Vo vzťahu k druhej odvolacej námietke navrhovateľa, t. j. o absencii určenia, akým vzájomným spôsobom majú odporcovia 1. - 3. navrhovateľovi plniť dlžnú sumu, odvolací súd konštatuje dôvodnosť tejto odvolacej námietky.

Vychádzajúc z petitu návrhu na začatie konania a z napadnutého výroku rozsudku súd prvého stupňa vo veci samej úplne pozmenil pôvodne žalovaný petit, keď zo svojho rozhodnutia vypustil časť návrhu na rozhodnutie bez príslušného procesného rozhodnutia, t. j. keď nerozhodol, tak ako to dôvodne namieta navrhovateľ, akým vzájomným spôsobom majú odporcovia plniť navrhovateľovi priznané plnenie.

Navrhovateľ si uplatnil nárok voči odporcom v 1., 2. a 3. rade z titulu zmluvy o splátkovom úvere od úverového vzťahu (odporcovia v 1. a 2. rade) a voči odporcovi v 3. rade z titulu ručiteľského záväzku.

Existujúci vzájomný hmotnoprávny vzťah odporcov v danej veci sa musí premietnuť vo výroku, ktorým sa odporcom ukladá povinnosť plniť navrhovateľovi, čo napadnutý výrok rozsudku nijako nerešpektuje.

Vzhľadom na to, že súd prvého stupňa nijako neurčil vo výroku rozsudku I., akým spôsobom majú odporcovia priznaný nárok navrhovateľovi plniť a nevysporiadal sa so žalobným petitom navrhovateľa, procesným dôsledkom takéhoto rozhodnutia je rozhodnutie ultra petitum.

Absencia určenia, akým vzájomným spôsobom majú odporcovia plniť navrhovateľovi priznané plnenie má za následok jeho nepreskúmateľnosť.

Odvolacie námietky navrhovateľa je preto potrebné vyhodnotiť ako spôsobilé privodiť zrušenie napadnutého výroku rozsudku.

Odvolací súd nepristúpil k zmene napadnutého výroku tak, ako to v odvolaní navrhol navrhovateľ, majúci za to, že je potrebné zachovať právo všetkých účastníkov konania na odvolanie proti novému rozhodnutiu, keďže náprava vytýkaného nedostatku rozsudku má zásadnú povahu.

Preto odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f), h) Občianskeho súdneho poriadku zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Súd prvého stupňa v ďalšom konaní rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania podľa ust. § 224 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.